

Царське село – 2

Як отримують землю кременчуцькі чиновники, які будинки вони на ній зводять, та як використовують бюджетні кошти на себе, коханих.



Такими симпатичними котеджами забудовують Царське село-2



Власна річка, власний пляж. Правда, присмно?

Кому такий подарунок?

Ця історія почалася з маленького рядка великого документу – переліку об'єктів капітального будівництва, фінансування яких здійснюватиметься за рахунок коштів бюджету розвитку Кременчука на 2009 рік. Перелік затвердила 24 лютого ХХХVIII сесія міської ради. У ньому є такий рядок: «будівництво газопроводу по вулиці М. Чурай в м. Кременчуці». Загалом на будівництво рада виділила 960 211 грн. Конкретно у 2009 році з них буде використано 900 000 грн. – майже мільйон гривень. Ми здивувались. Бо за останні роки жодного разу не чули, щоби десь у Кременчуці за бюджетні кошти тягли газопровід. А тут прямо посеред економічної кризи знайшовся практично мільйон. Звісно, нам стало цікаво, чому вулиці Марусі Чурай випало таке щастя? Адже за роки роботи нам довелося чути чимало жалісних історій про те, як бідолахи з приватного сектору роками не можуть вирішити питання з газом та з нормалізацією тиску у газопроводах.

У міському управлінні архітектури та містобудування нам пояснили, що район вулиці Марусі Чурай – це район перспективної забудови. І цілком законно поліпшувати там мережі – на це є відповідні депутатські звернення.

Лист щастя від депутата Леготкіна

Нам стало ще цікавіше – що ж це за всемогутній депутат, який спромігся одним своїм листом змусити міську владу виділити кошти на будівництво газопроводу? Виявилось, лист дійсно існує. Його 9 серпня 2007 року (№ 1/10-20-4637) надіслав заступнику міського голови з питань житлово-комунального господарства пану Порицькому депутат міськради пан Леготкін. Він писав, що до нього звернулись мешканці вулиці Петровського, Цюлковського та Марусі Чурай зі скаргою на незадовільне водо- та газопостачання.

За законами про місцеве самоврядування, звернення депутата може служити законною підставою для відповідних дій влади. От воно і послужило.

Перша «шафа» для вулиці Марусі Чурай

У міському управлінні капітального будівництва «Телеграф» з'ясував, що район вулиць Петровського, Цюлковського та Марусі Чурай дійсно потребує поліпшення мереж газопостачання. Можливостей існуючих газопроводів не вистачає, тим більше зараз – коли в Україні виникли певні проблеми із газопостачанням. Відповідно, коли тиск газу падає, зменшують його подачу саме до приватних будинків садибного типу, а не до багатоповерхівок. Щоби нормалізувати роботу газопроводів району, прийняте рішення побудувати два ШРП (шафові розподільчі пункти). Один – у районі щільно заселеної вулиці Петровського, другий – у районі вулиці Марусі Чурай та провулку Рокосовського. Першим будуватимуть і ШРП, і газопровід в межах вулиці Марусі Чурай – сюди і підуть виділені владою 900 000 гривень.

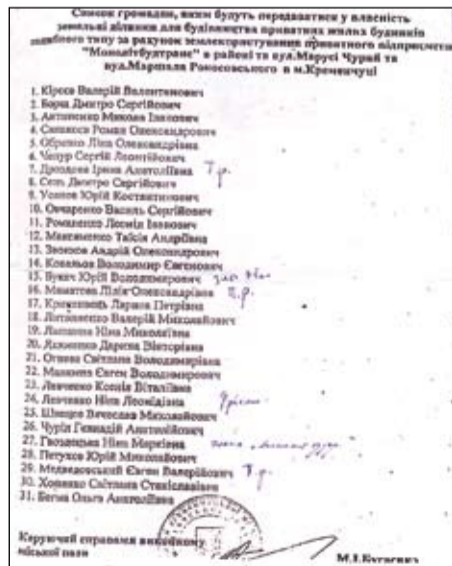
«Вот эта улица, вот этот дом!»

Вулицю Марусі Чурай ми знайшли біля річки Сухий Кагамлик. Знайшли і отетеріли. Вулиця коротесенька. Зате дощенту набита солідними триповерховими котеджами. Поспілкувавшись із власниками садиб, ми з'ясували, що газ вони вже мають. І газопровід проклали, і підключали до нього оселі ще 10 років тому, коли будували котеджі. Робили це не за бюджетні кошти. Створювали кооператив і через нього вирішували «газову» проблему. Звісно ж, у нас виникло закономірне запитання – а навіщо ще один газопровід та ще з ШРП? Відповідь ми отримали вичерпно: «Бо коли вони зведуть свої триповерхові будиночки і «посадять» тиск газу, то сидітимуть у фуфайках та у лижах, і півгодини смажитимуть одну яєчню!» Правда, колоритна картинка? Залишилось тільки з'ясувати, хто ж ці загадкові «вони», та ще й у лижах? Наступна відповідь була ще більш ефектною: «Ви що, не знаєте, хто тут будується? Он будинок Медведовського, зелений, а он – Колі Порицького, з червоним дахом. Тут такі люди будуються, що буде вам і газ, і вода, і какао з чаєм!»

«Огласите весь список, пожалуйста!»

Як ви розумієте, слова сусідів – це лише слова сусідів. Ми мали знайти відповідний документ із переліком майбутніх власників. Бо на вулиці Марусі Чурай таки насправді розвернуто величезне будівництво. Йому і потрібні додаткові потужності газу та водопостачання. У його бік і тягнутимуть газопровід. Ну що, список ми знайшли. Друкуємо його без купюр, у повному обсязі. Читайте, робіть висновки.

1. Кіреєв Валерій Валентинович
2. Борщ Дмитро Сергійович
3. Антипенко Микола Іванович
4. Санакоєв Роман Олександрович
5. Обревко Ліна Олександрівна
6. Чепур Сергій Леонтійович
7. Дроздова Ірина Анатоліївна
8. Сень Дмитро Сергійович
9. Усанов Юрій Костянтинович
10. Овчаренко Василь Сергійович
11. Романенко Леонід Іванович
12. Максименко Таїсія Андріївна
13. Звонков Андрій Олександрович
14. Ковальов Володимир Євгенович
15. Букач Юрій Володимирович
16. Маматова Лілія Олександрівна
17. Крикливець Лариса Петрівна
18. Литвиненко Валерій Миколайович
19. Лапшина Ніна Миколаївна
20. Якименко Дарина Вікторівна
21. Огнева Світлана Володимирівна
22. Малюков Євген Володимирович
23. Левченко Ксенія Віталіївна
24. Левченко Ніна Леонідівна
25. Швецов Вячеслав Миколайович
26. Чурін Геннадій Анатолійович
27. Гвоздецька Ніна Марківна
28. Петухов Юрій Миколайович
29. Медведовський Євген Валерійович
30. Хоменко Світлана Станіславівна
31. Бегма Ольга Анатоліївна



■ заміни у списку



Гадаємо, тепер ви, як і ми, зрозуміли, чому на вулиці Марусі Чурай все робитимуть у першу чергу. Список майбутніх власників говорить сам за себе. Родина віце-мера з питань будівництва та земельних відносин пана Крикливця (№17), родина віце-мера з гуманітарних питань пана Хоменка (№30), начальник кременчуцької міліції полковник Овчаренко (№10), завідувачий міським відділом охорони здоров'я пан Литвиненко (№18), керівник комунального підприємства ШРБУ (шляхове ремонтно-будівельне управління) пан Кіреєв (№1), родина керівника комунального підприємства «Кременчукводоканал» пана Медведовського (№29), родина депутата міськради пана Сеня (№8), родина депутата міськради пана Левченка (№№ 23; 24). Коротше кажучи, у мексиканських серіалах таку групу осіб пафосно називають владою елітою. І до представників цієї еліти у «Телеграф» є запитання – звідки у чиновників гроші на будівництво садиб? У даний момент ми займаємося припущеннями. А саме, припускаємо, що у такому Царському селі навряд чи зводитимуть «будочки», як у садових кооперативах. Про це свідчать і два вже майже зведені будинки – вони чималі, два та три поверхи. От ми і вирішили порухувати, скільки, у середньому, коштує пристойний будинок площею 200 кв. м. (2-3 поверхи), побудований у Кременчуці? За консультацією звернулись до фірм-забудовників – постійних клієнтів «Приватної газети». Від них дізнались, що 1 кв. м. житла типу «голі стіни» коштує 500 доларів США, 1 кв. м. житла типу «можна жити» - 900 доларів. Відповідно, будинок площею 200 кв. м. типу «голі стіни» коштуватиме 100 000 доларів (830 000 грн.), а типу «можна жити» - 180 000 доларів (1 494 000 грн.). Якщо будівельні роботи вестиме фірма з відповідною ліцензією, вартість будівництва зросте на 20%.

Варіант «голі стіни» нам якось не сподобався – занадто нагадує барак посиленого режиму. А ми ж ведемо мову про елітне житло для еліти. Тож ми зупинились на більш симпатичному варіанті «можна жити» за 1 494 000 гривень. А потім узяли попередній номер «Телеграфу» - там, на стор.2, надруковані обсяги зарплат кременчуцьких віце-мерів (за їхніми деклараціями про доходи). За таблицею, середньомісячна зарплата віце-мера з гуманітарних питань пана Хоменка складає десь 7, 8 тисяч гривень, а віце-мера з питань будівництва пана Крикливця – десь 7, 2 тисячі гривень. Ми їм трохи накинули – до 8 тисяч гривень (різні там матеріальні допомоги, тощо). А потім порухували, що з такою зарплатою панове зводитимуть будинок своєї мрії 186 місяців – тобто, майже 15 років.

Щось не «зростається», правда? Або із зарплатою щось не те, або омріяного будинку не буде. Втім, віце-мери радо пропонують третю версію. І пан Хоменко, і пан Крикливець неодноразово переконували «Телеграф», що саме дружини у їхніх родин заробляють найбільше коштів. Як будь-яка версія, ця теж має право на існування. Хоча сумно, правда? Адже у нас лише два варіанти: або підозрювати віце-мерів в отриманні сумнівних доходів, або визнати, що вони дійсно живуть за рахунок надмірно працюючих жінок. Що ж, можливо, серед чиновників так воно і заведено – жити за рахунок дружин. Але як бути з начальником міліції? Невже і пан полковник будуватиметься на гроші роботящої дружини? Ні, ми надто поважаємо погони, щоб у це повірити.

От дивно, що нашу цікавість не поділяє кременчуцька прокуратура, наприклад. Втім, маємо на це пояснення. Адже дружина міського прокурора теж дуже багато працює. І саме вона заробила для сім'ї нічогенський джип BMW X5.

Як використати майже мільйон бюджетних коштів на себе, коханих

Ідеальна схема

Звідки у чиновників гроші на будівництво – тема хвилююча. Ми повернемося до неї десь через рік, коли будиночки виростуть та засяють на всю вулицю. А поки розповімо вам, як же кременчуцькі чиновники отримали землю для садибного будівництва? Це теж хвилююча тема. Бо пані Волошенко – начальник відділу благоустрою, МАФ та садибної забудови кременчуцького управління архітектури та містобудування – на днях з великим сумом повідомила «Телеграфу», що вільної землі для садибної забудови у Кременчуці практично немає. Як же чиновники отримали більше 3 гектарів (37 541 кв. м.) під забудову? Вони блискуче вирішили дві проблеми. По-перше, знайшли вільну землю у класному місці біля річки та пляжу. По-друге, обійшли чергу – ви ж розумієте, що у законній черзі у Кременчуці можна простояти до другого пришествя або до оміряного секстантами Кінця світу. А кожен громадянин, який хоче землю, має стати у чергу. Зате підприємствам (юридичним особам) землю в оренду виділяє міська рада. А міська рада – це і є ті самі чиновники та депутати, які будуватимуться на вулиці Марусі Чурай. От вони і знайшли зручне підприємство ПП «Монолітбудтранс», яке для них – і від них – отримало в оренду землю начебто під забудову. А потім повернуло її реальним власникам. Щоб вам було зручніше, ми склали схему проходження документів.

хроніка подій

1. 27 листопада 2007 р. XX сесія міськради передала ПП «Монолітбудтранс» в оренду терміном на три роки земельну ділянку загальною площею 37 541 кв. м. у районі вулиці Марусі Чурай та вул. Маршала Рокосовського для будівництва 31 житлового будинку.

2. 24 грудня 2007 р. міськвиконком (рішення № 1311) затвердив список громадян, яким будуть передаватися у власність земельні ділянки для будівництва приватних будинків садибного типу за рахунок землекористування ПП «Монолітбудтранс» у районі вулиці Марусі Чурай та Маршала Рокосовського. Із відповідним зверненням до міськвиконкому вийшов директор ПП «Монолітбудтранс».

3. 28 грудня 2007 р. укладений та посвідчений договір оренди землі між міською радою (орендодавець землі) та ПП «Монолітбудтранс» (орендар).

4. 29 липня 2008 р. XXX сесія міськради надала дозвіл на складання проектів відведення земельних ділянок для подальшого надання у приватну власність громадянам зі списку, затвердженого рішенням міськвиконкому.

Все. Пацани отримали землю. І зараз повним ходом оформлюють відповідну документацію на власні діляночки. Зверніть особливу увагу на п.2. хроніки. Рішення міськвиконкому, який затвердив список громадян, було кочне необхідне, щоби обійти законну чергу на землю. Саме це рішення стало підставою для винесення на сесію питання про надання землі громадянам у приватну власність. Адже чиновники не стояли у черзі, тому мали знайти якийсь інший привід, щоб винести на сесію питання приватизації земельних ділянок. І вони його знайшли.

Зверніть також увагу на типовий прокол чиновників, переконаних, що «ім за це нічого не буде». Порівняйте пункти 2 та 3. Ви побачите, що договір оренди підприємство «Монолітбудтранс» уклало лише 28 грудня. А за чотири дні до цього – 24 грудня – вже звернулося до міськвиконкому з проханням затвердити список громадян, які отримують землю. На якій підставі звернулося? І на якій підставі міськвиконком надав дозвіл? Адже на той момент навіть офіційної угоди про оренду не існувало! Маємо єдине пояснення – бо все робилося «своїми» і для «своїх».

Зашифрований «Монолітбудтранс»



Це – юридична адреса ПП «Монолітбудтранс», де його насправді немає.



Тут насправді знаходиться ПП «Монолітбудтранс»

«Вторая часть Мерлезонского балета!»

Маємо підстави стверджувати, що фірму «Монолітбудтранс» використали не для одноразового вирішення земельного питання. На нашу думку, чиновники використовують її системно. «Телеграф» відстежив наступну аналогічну схему приватизації землі. 5 березня 2008 р. ПП «Монолітбудтранс» (орендар) уклав договір з кременчуцькою міською радою (орендодавець) на оренду земельної ділянки загальною площею 72 043 кв. м. (сім гектарів) для будівництва приватних житлових будинків садибного типу у межах проспекту Полтавського та вулиці Маршала Жукова і Орджонікідзе.

А вже 21 березня 2008 року кременчуцький міськвиконком – за зверненням керівника ПП «Монолітбудтранс» – затвердив список громадян (35 осіб), яким передаватимуться у приватну власність земельні ділянки для садибної забудови у межах вищезгаданих вулиць (рішення № 264).

Список громадян, яким будуть передаватися земельні ділянки для будівництва приватних садибного типу за рахунок землекористування ПП «Монолітбудтранс» в межах проспекту Полтавського Маршала Жукова і Орджонікідзе в м.Кр.

1. Глушко Тетяна Олександрівна
2. Дедюрина Наталя Іванівна
3. Сунцов Юрій Станіславович
4. Пасюк Василь Володимирович
5. Калпана Ірина Іванівна
6. Крамаренко Оксана Леонідівна
7. Нестеренко Алла Іванівна
8. Пономаренко Олександр Борисович
9. Покора Олег Михайлович
10. Місюта Лариса Миколаївна
11. Самойленко Віктор Васильович
12. Урін Фелікс Олександрович
13. Шейурат Віктор Олександрович
14. Сидоримова Валентина Іванівна
15. Скірко Лариса Іванівна
16. Горбенко Олена Миколаївна
17. Говоруха Вікторія Сергіївна
18. Андрійська Тетяна Дмитрівна
19. Проскура Костянтин Федорович
20. Соловйович Юрій Віталійович
21. Ковальська Олена Леонідівна
22. Веніградська Тетяна Костянтинівна
23. Олександрівна Валентина Ігорівна
24. Завальський Євгеній Олександрович
25. Молчанов Володимир Іванович
26. Курманчук Лариса Вікторівна
27. Сивка Тетяна Григорівна
28. Палерович Олена Анатоліївна
29. Лисська Валентина Михайлівна
30. Покора Євгенія Вікторівна
31. В'юн Олег Павлович
32. Ахімов Сергій Вікторович
33. Гаріна Катерина Володимирівна
34. Губенко Дмитро Юрійович
35. Липанен Євгеній Георгійович

Керуючий справами виконавчого міського ради



Ось на цьому здорівненому – у 7 гектарів – клатті кременчуцької землі пані – в обхід черги – побудують садиби.

■ не кінець

Отже, шановні читачі, ми засмутили вас історією про те, як вправно чиновники обходять закон, писаний «для всіх».

Ви можете ляяти чиновників, можете робити, як вони. Ви навіть можете не робити ані того, ані другого, а піти, і – як порядна людина – «посадити дерево, виростити сина, побудувати будинок...» От горе, таки без будинку – нікуди. Хай щастить.

Лариса АРТЕМЕНКО

Як бачите, схема та сама. Тільки сесія ще не прийняла рішення про надання права власності громадянам на вказані земельні ділянки. А термін оренди закінчився, тому «Монолітбудтранс» звернувся з клопотанням (27.01.2009) поновити йому термін оренди згаданої земельної ділянки. Якщо сесія міськради надасть все-таки дозвіл громадянам на приватизацію землі, «Телеграф» повернеться до теми. Поки що можемо сказати, що особисто нас дуже непокоїть присутність у списку роди-

ни пана Дедюрина (№2) – керівника комунального підприємства «Спеціалізований комбінат ритуальних послуг». Розумієте, «Телеграф» півроку писав про те, що пан Дедюрін санкціонував необгрунтоване підвищення цін на ритуальні послуги. І що ми тепер маємо думати? Що він заробляв на недешевий будиночок садибного типу? Втім, інтуїція підказує нам, що пан Дедюрін – як і віце-мери – будуватиметься на гроші роботящої дружини.

Звісно, нам стало цікаво, що ж це за всемогутня фірма «Монолітбудтранс», звернення якої міськвиконком задовольняє аж бігом? За Єдиним державним реєстром, засновник ПП «Монолітбудтранс» – Юрій Миколайович Гвоздецький. Він же її керівник. Зареєстрована фірма у 2006 році (невдовзі після виборів мера та депутатів міської ради). Вид діяльності фірми – виготовлення виробів з бетону для будівництва, а також роздрібна торгівля іншими непродовольчими товарами. Те, що фірма зводить будинки, у документах не вказано. Тоді на якій підставі міська рада взагалі передала землю під будівництво фірмі, не ліцензованій на цей вид робіт? І, до речі, чому від фірми, яка отримала аж три гектари на будівництво, рада не зажадала грошей, які забудовники перераховують у фонд розвитку інфраструктури міста (1-7% від вартості будівництва)?

Щоб з'ясувати деталі, ми подалися на підприємство. У реєстраційних документах вказана конкретна адреса. Туди ми і приїхали, але то виявилась приватна садиба. Доброзичливі жінки – родички пана Гвоздецького – радо пояснили

нам, де «біля заправки» знайти «червоний паркан» «Монолітбудтранс». Ми знайшли. Нічогенький такий паркан із намертво зачиненими дверима типу «чужі тут не ходять». Ані секретар, ані охоронець нас до пана Гвоздецького не пустили, лише підтвердили, що це дійсно «Монолітбудтранс».

А дарма не пустили. Адже ми не лише питання збирались поставити, ми ще й мріяли трохи потеревенити про яскраві часи помаранчевої революції та останніх кременчуцьких виборів до міської ради. Саме з тих часів нам і знайоме прізвище Гвоздецький. Микола Миколайович Гвоздецький тоді проявив себе активним «нашоукраїнцем» – усюди, особливо на зустрічі, що проводив кандидат Матицин, ходив разом із другом – таким самим активним «нашоукраїнцем» Миколою Порицьким. А у Миколи Миколайовича Гвоздецького був брат – Юрій Миколайович Гвоздецький, який допомагав помаранчевим, чим міг. І от так дивно вийшло що нині друг Порицький став віце-мером, а брат Гвоздецький очолив фірму, через яку міськвиконком вирішує власні земельні питання.

ДЕПОЗИТИ
ДЛЯ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

В ГРИВНЯХ до €26

В ДОЛАРАХ до \$15

для постійних вкладників + 1 відсоток!

Весна йде! Всього ростуть

АВТОКРАЗБАНК
«АВТОКРАЗБАНК» є учасником Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

вул. Київська, 8 тел.: (0536) 79-80-12, 72-00-04

№1 вул. Першотравнева, 44 (ПЦ "Фокстрот") 79-19-85
№2 вул. 60 років Жовтня, 15 (вул. Водоканал) 79-40-56
№3 вул. Московська, 49 (біля пошт. відділ.) 77-17-01
№4 вул. 50 років Жовтня, 39 (магазин "ДЦ") 72-00-04
№5 вул. Гагаріна, 28 (біля Головопостанту) 79-61-35

www.avtokrazbank.ua